

κό σχήμα και το μικρότερο κράτος σε όλη την Ισραμίδα του. Αντιλαμβάνεστε ότι η προεκλογική δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας για ολιγομελές κυβερνητικό σχήμα είχε τον ομιλούντα θερμό υποστηρικτή. Η ασυνέπεια, όμως, της Νέας Δημοκρατίας, ως Κυβέρνησης, στο θέμα αυτό, είναι κραυγαλέα. Τα μέλη της Κυβέρνησης είναι περισσότερα από την τελευταία κυβέρνηση Σημίτη, που ο μεγάλος της αριθμός είχε μια βάσιμη δικαιολογία μεταβατικού χαρακτήρα, δηλαδή, περισσότερες δυνάμεις στην προετοιμασία Ολυμπιακών Αγώνων.

Η Κυβέρνηση έχει μια ανορθόδοξη και ανορθολογική αντίληψη για την συγκρότηση του κράτους στα διάφορα κλιμάκια. Ό,τι νομοθετεί σχετικά είναι δήθεν. Δήθεν κατήργησε το Υπουργείο Τύπου. Δεν το κατήργησε. Αναβάθμισε τον Κυβερνητικό Εκπρόσωπο σε Υπουργό Επικρατείας και διόρισε ουσιαστικά τον Πρωθυπουργό ως Υπουργό Τύπου και προϊστάμενο των δύο γενικών γραμματειών, των μοναδικών δομών που είχε το δήθεν καταργούμενο Υπουργείο Τύπου.

Όσα προείπα βρίσκονται σε αλληλουχία με τη συζητούμενη νομοθετική πρωτοβουλία. Συνιστάται ένα Υπουργείο δήθεν. Η Κυβέρνηση με το προεδρικό διάταγμα 122 της 17ης Μαρτίου 2004 ανασυνέστησε το Υπουργείο Τουρισμού. Με αυτό το προεδρικό διάταγμα μεταφέρθηκαν στο νέο Υπουργείο οι αρμοδιότητες, το προσωπικό και το αρχείο -προσέξτε- της ως τότε Γενικής Γραμματείας Τουρισμού του Υπουργείου Ανάπτυξης. Δηλαδή, στη θέση του Γενικού Γραμματέα Τουρισμού αποκτήσαμε Υπουργό και Υφυπουργό. Αυτό είναι όλο.

Θα ανέμενε κανείς εύλογα ότι μετά κυοφορία επτά μηνών η Κυβέρνηση θα κατέθετε ένα νομοσχέδιο που θα δικαιολογούσε την πανηγυρική ατμόσφαιρα που δημιουργήθηκε με την αναγγελία της σύστασης του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης. Και δικαιολογία θα ήταν αν το συζητούμενο νομοσχέδιο δεν περιείχε απλά διατάξεις μεταβίβασης αρμοδιοτήτων από το τέως Υφυπουργείο Τουρισμού στο νέο Υπουργείο Τουρισμού αλλά και άλλων συναρμόδιων σε διάφορα θέματα Υπουργείων. Ο θησαυρός αποδεικνύεται άνθρακας. Το τόνισαν αυτό και οι εκπρόσωποι φορέων που έτυχαν ακρόασης. Ήταν όλοι θετικοί για την ίδρυση του Υπουργείου, αλλά απογοητευμένοι διότι ανέμεναν κάτι περισσότερο που θα έδινε περιεχόμενο και ουσία στην ίδρυση του Υπουργείου Τουρισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι αντίθετος με τη σύσταση του Υπουργείου αυτού. Πλην της Μάλτας, εξ όσων γνωρίζω, καμία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμη και από αυτές που σαν και εμάς έχουν υψηλή παραγωγή και κατανάλωση τουριστικού προϊόντος δεν έχει αυτοτελές, αυτόνομο Υπουργείο Τουρισμού. Μήπως αυτοί ξέρουν κάτι παραπάνω;

Στην Ελλάδα όλες οι επαγγελματικές τάξεις θέλουν το δικό τους Υπουργείο σαν να είναι το σπίτι τους. Το θέλουν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις που εκπροσωπούν εκατοντάδες πολίτες με ιδιαιτερότητες προβλημάτων. Θα συσταθεί σχετικά Υπουργείο; Τότε ας καταργηθεί το Υπουργείο Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμφωνώ με τα μέλη της Κυβέρνησης που δεν έστερξαν να μεταβιβάσουν στο νέο Υπουργείο αρμοδιότητές τους. Παραδείγματος χάρη συμφωνώ που οι χρήσεις γης, οι όροι δόμησης, το περιβάλλον δεν απομακρύνονται από την αρμοδιότητα του ΥΠΕΧΩΔΕ. Συμφωνώ που η αντιμετώπιση της ακρίβειας παραμένει στο Υπουργείο Ανάπτυξης. Δεν μπορεί το Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης να ασκεί χωροταξική ή περιβαλλοντική πολιτική αυτόνομα για τις περιοχές τουριστικού ενδιαφέροντος ούτε ξεχωριστή πολιτική για την αντιμετώπιση της ακρίβειας στις τουριστικές περιοχές.

Ποία η πρότασή μου: Το Υπουργείο Ανάπτυξης αρμόδιο και για τον τουρισμό να επιδείξει γι' αυτό μείζον ενδιαφέρον διότι η χώρα το έχει ανάγκη και συμφέρει. Η διυπουργική επιτροπή για τον τουρισμό με συντονιστή τον ίδιο τον Πρωθυπουργό, όπως προβλέπεται ήδη με απόφασή του από το φθινόπωρο του 2003, να χαράσσει πολιτική σε υπουργικό επίπεδο και να επιλύει στο επίπεδο των γενικών γραμματειών όλα τα μικρά ή μεγάλα προβλήματα που δημιουργούνται από την αναγκαία συντρέχουσα αρμοδιότητα. Υπήρξε το προσφυές παράδειγμα της διυπουργικής επιτροπής ενός έργου που ήταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

**ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι διετέλεσα επί οκταετία προϊστάμενος της Γενικής Γραμματείας του Υπουργικού Συμβουλίου, η οποία επί των ημερών μου μετονομάστηκε σε Γενική Γραμματεία της Κυβέρνησης. Όχι μόνο ενδοκυβερνητικά τότε, αλλά και δημοσίως, με άρθρογραφία, συνεντεύξεις και ομιλίες υποστήριζα το ολιγομελές κυβερνητι-

ν. Τουρισμού

Η

Εννών τη ΔΕΣΟΠ. Οι γνωρίζοντες υποθέτω ότι συνομολογούν ότι χάρη στη λειτουργία της επιλύθηκαν όλα τα προβλήματα συντονισμού και συνεργασίας και είχαμε εγκαίρως επιτυχείς Ολυμπιακούς Αγώνες. Και στη θέση του ΕΟΤ θα πρότεινα τη σύσταση ανώνυμης εταιρείας προβολής του τουριστικού μας προϊόντος όπως ταιριάζει στο έργο αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Κανείς δεν παραγνωρίζει ότι ο τουρισμός έχει εξελιχθεί για τη χώρα μας σε βασικό πυλώνα της οικονομίας μας. Η ελληνική τουριστική παραγωγή συνεισφέρει άμεσα και έμμεσα στο ΑΕΠ περισσότερο από 15%. Οι εισπράξεις από τον τουρισμό το 2002 –αυτά τα στοιχεία διαθέτω- ήταν 9,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο τουρισμός στην Ελλάδα σήμερα βρίσκεται σε καμπή. Ο ανταγωνισμός κυρίως από εξωκοινοτικές μεσογειακές χώρες είναι εξοντωτικός. Βγήκαν στην επιφάνεια διαρθρωτικά προβλήματα όπως η κόπωση του τουριστικού προϊόντος, η ανάγκη ποιοτικής διαφοροποίησης για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, η υψηλή εποχικότητα. Ο ελληνικός τουρισμός δέχεται και τη δυσμενή επίδραση συγκυριακών φαινομένων όπως η ανασφάλεια λόγω του φαινομένου της τρομοκρατίας, η οικονομική επιβράδυνση στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης από όπου προέρχονται οι περισσότεροι τουρίστες. Όμως, η χώρα, ο τουρισμός μας έχει και μία προίκα την οποία μεταβιβάζει η προηγούμενη κυβέρνηση στη σημερινή. Είναι η προίκα από τη διαφήμιση της χώρας λόγω της επιτυχεστάτης διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων, η προίκα από το σύνολο των ανά τη χώρα υποδομών και μεγάλων έργων όπως οδικοί άξονες, λιμάνια, αεροδρόμια, ελικοδρόμια κλπ. Όλα αυτά καλείστε να τα αξιοποιήσετε.

Το νομοσχέδιο είναι απλά οργανωτικό. Δεν προσθέτει τίποτε στην τουριστική ανάπτυξη. Η κυβερνητική πλειοψηφία το θεωρεί πανάκεια. Φοβούμαι έως είμαι βέβαιος ότι θα διαψευστεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)